

Warszawa, dnia 5 maja 2015 r.

BO-60-9/15

**Pan Senator
Piotr Zientarski
Przewodniczący Komisji Ustawodawczej
Senatu Rzeczypospolitej Polskiej**

Panie Senatorze,

W odpowiedzi na pismo z dnia 17 kwietnia r., nr BPS/KU-034/853/3./15, w sprawie zaopiniowania *projektu ustawy o zmianie ustawy o podatkach i opłatach lokalnych*, zmierzającego do wprowadzenia częściowego zwolnienia gmin z podatku od nieruchomości (druk senacki nr 853), uprzejmie przedstawiam następujące stanowisko:

Przywołane w uzasadnieniu ww. *projektu* wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 15 listopada 2012 r., sygn. akt II FSK 1755/12 i II FSK 1756/12, wskazują, że na gminie jako właścicielu może ciążyć obowiązek podatkowy w podatku od nieruchomości w zakresie tych nieruchomości (tj.: gruntów oraz budynków lub ich części), które położone są na jej obszarze. W takim przypadku gmina od nieruchomości nieoddanych w posiadanie zależne pobiera więc podatek „od samej siebie”, będąc z jednej strony wierzycielem publicznoprawnym, a z drugiej podatnikiem, czyli „własnym” dłużnikiem.

Biorąc jednak pod uwagę niejednorodną praktykę gmin w tym zakresie, na co – jak wynika z uzasadnienia projektu – zwrócił uwagę Minister Finansów, usprawiedliwione wydaje się podjęcie inicjatywy ustawodawczej zmierzającej do wyeliminowania tego niepokojącego zjawiska.

Odnosząc się do samej treści proponowanej zmiany zauważyć należy, że projektowane zwolnienie obejmuje „przedmiot opodatkowania” niezajęty na działalność gospodarczą. W świetle zaś art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 849, z późn. zm.) opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają nieruchomości lub obiekty budowlane. Z kolei w uzasadnieniu projektu wskazuje się, że wprowadzane

zwolnienie ma dotyczyć nieruchomości położonych na obszarze danej gminy, z wyłączeniem nieruchomości zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej.

Wobec powyższego niezbędne zatem jest ujednoczenie terminologii zastosowanej w projekcie oraz jego uzasadnieniu. Prawodawca może bowiem, zależnie od własnego wyboru, zwolnienie podatkowe ograniczyć tylko do nieruchomości, albo też objąć nim zarówno nieruchomości, jak i obiekty budowlane. Wynika to wprost z istniejących już zwolnień, które raz dotyczą tylko nieruchomości lub ich części, a innym razem odnoszą się do wszystkich przedmiotów opodatkowania (por. art. 7 ust. 2 pkt 1-5a ww. ustawy).

W konsekwencji zwolnienie o szerszym charakterze może odnosić się do „gminy, w zakresie położonych na jej obszarze przedmiotów opodatkowania niezajętych na działalność gospodarczą”. Natomiast w ujęciu węższym dotyczyć może „gminy, w zakresie położonych na jej obszarze nieruchomości niezajętych na działalność gospodarczą”.

Wybór jednej z określonych wyżej opcji powinien znaleźć odzwierciedlenie w dostosowanym do niego uzasadnieniu, tworząc z nim spójną całość.

z g. anas g. ebolij o s. anas
PREZES
Naczelnego Sądu Administracyjnego
prof. Roman Hauser